

V.
2.23590.
e/k. Š.

23590 V. 2.c.z.m.f.

L^o br

ISKRE

pri

v mestjenji Visokočastitljiviga

GOSPODA, KORARJA

JANEZA KERST. NOVAKA

v čast vodstva

LJUBLJANSKE DUHOVSNICE

po

Njih Prevzvišenosti

PREMILOČTILJIVIM GOSPODU GOSPODU

KNEZU - ŠKOFU

LJUBLJANSKE ŠKOFije

ANTONU ALOJZIJU WOLFU

v znamje

ponižniga spoštovanja in dolžniga počešenja

od

BOGOROVCOV C. R. UČILIŠA

V LJUBLJANI

16. Velkitravna

1845.

Библиотека

всевидящее око у престолу

Vbogajte svoje predpostavljene in bodite jim podložni, zakaj oni čujejo, kakor taki, ki bojo za
vaše duše odgovor dajali, de z veseljem to storé, in ne zdihovaje: ker to bi vam ne koristilo.

АЛЕХОМ РЕДЕНДЕ АЛЕХИЛЬ

Hebr. 13, 17.

Службене листове

Службене листове

Всевидящее око

Службене листове

СТОЛICA СУДНИЯ

Службене листове

ЧЛЮЧОВ ЧЛЮЧОВА ЧИСТИЦА

Службене листове

Службене листове

Службене листове

Службене листове

Службене листове

IN-030007540

lirge oq izolax libre. V
Molitvam vsej svetosti
idnijo oq znamenja
zaljubljenja. V

nevsoriv omesil IT mišč.

S
Grečne ovce in ovčice, se mišč.
Ki Pastir jih modri vodi, olim ali
Pot svetosti in resnice
Vselej sam pred njimi hodi; ~~ki eni~~
Ki v nesreči in v sreči ~~je očes~~,
Brani, ljubi jih enako, ~~je očes~~. V
Zanje breme tud nar veči
Je volján nositi vsako;

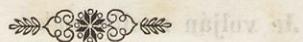
Ki mu vselej skerb je mila,
De b' ovčica se ljubljena ~~in hri~~ V
Mu iz čede ne zgubila, ~~za ibo~~
Ne zašla nikolj nobena. ~~in hri~~ V

V Tebi tac'ga, **Knez!** spoštuje
Množica hvaležna Tvoja, ~~so q oT~~
Take skerbna podaruje ~~v sestra~~ V
Nam pastirje roka Tvoja. ~~znamenja~~

V britki žalosti po zgúbi
Miloserčniga Skerbnika,
Nadomestit' ga obljubi
V Novim Milost prevelika.

S čim Ti hočmo vračevati
Vse dobrote neštevilne?
S čim se vredne skazovati
Ža milosti preobilne?

Eno nam je dopušeno,
To voljni smo vsi storiti:
„*Tvojo voljo prečešeno*
V Namestniku spolniti.“

Sprejmi torej pod peroti,
Vredni Vodja! nas — kreposti,
Vodi nas po srečni poti
V previdni Svoj' modrosti.

H timu cela družba zbrana
Te pozdravi — svojga Očeta,
V sercu, v duhu biti vdana
Ravnoserčno Ti obeta.

Vodi nas k studencu luči,
Kjer se duh krepost' napaja,
Nas stezé iskati uči,
In željene ključe raja;

De poklicu svojmu vgodni
Stop'mo v Svétiga svetiše,
Delat serčni in svobodni,
Kar Gospoda volja iše.

Ach die Füße sind mir kalt
Hier ist der Kamin aus Holz
Was kann ich tun
In welche Richtung läuft es

De kopijen waren zu dicht
Sie sind auf dem Tisch verstreut
Die Zeit reicht mir nicht mehr
Wer kann mir helfen

Wie kann ich mich rätseln
Du weißt es nicht
Doch ich kann es nicht
Wann ist es?

Er kann nicht darüber reden
Er geht davon — er weiß nicht
Was er will, er kann nicht reden
Er kann nicht darüber reden

Gestern habe ich einen